

spondeo, Non videtur bona divisio, quia ubi negligitur æquum & bonum, non videtur jus esse posse. Æquitas enim corrigit, quod à legislatore vel prætermissum est, vel nimis rigidè positum; unde ab Aristotele vocatur ἐπανόρθωμα νομίμου δικαίου, id est, correctio juris legitimi seu scripti, 5. Ethic. Nicom. cap. 4. Deinde quæritur, An ~~αρεσωπολήσιμ~~ sit species injustitiæ? Affirm. Si intelligatur de externis personarum qualitatibus ad rem nihil pertinentibus. Quis autem sit verus αρεσωπολήσιμ, docet Timpler. lib. 3. Ethic. gener. cap. 10. quæst. 39. & Keckerm. in Cursu philos. pag. 139. Hæc igitur dicta sufficiant pro re natâ de virtute morali ejusque speciebus. Est etiam virtus moralis, quæ dicitur extraordinaria, & speciali nomine Heroica, quam naturæ singulares & excellentes possident, quas herôas & herôinas appellare solemus, ut sunt quædam personæ illustres, quas Deus quasi extra ordinem naturæ excitat ad facta tam egregia, ut communem hominis sortem superent. Sed heroica virtus à virtute morali quam tractavimus, non nisi gradu differt, perinde ut fervor differt à tepore. Opponitur ei feritas & immanitas, tale vitium, quod hominis naturam corruptam ejusque malitiam longè superare videtur. De hac extraordinaria virtute prolixius agit Timplerus lib. 3. cap. 11. Keckerm. in Cursu pag. 197. In Johanne Baptistâ heroicam fuisse temperantiam, certum est, Matth. 3. v. 4.

Virtus Heroica

~~~~~

Cap. XXVI. De actione secundum virtutem.

Fuit pars prima Ethicæ de virtute ejusque oppositis vitiis; sequitur pars altera, de actione, quæ est secundum habitum proæreticum, & dicitur actio moralis.

SCHOL. Actio moralis distinguitur à virtute & vitio ut motus à qualitate, & ut calefactio à caliditate.